

[Baunsgaard.]

henstille, at vi venter med at afsige en dom, til vi har resultater at dømme på.

Aksel Larsen: Ja, jeg må erklære mig enig med hr. Baunsgaard; den tale, statsministeren her har holdt, og den udlægning, han har givet af talen i Strasbourg, som han citerede herfra, giver mig ikke anledning til at mildne den kritik, jeg har fremført. Økonomiministerens udtalelse til den amerikanske presse var fremsat, markedsministerens udtalelse til Times var fremsat, de er ikke blevet dementeret — ja, man har bortforklaret lidt af økonomiministerens interview, men jeg kan ikke tænke mig andet, end at Times har gengivet markedsministeren korrekt — og når statsministeren på denne baggrund holder en tale som den, han holdt i Strasbourg, hvor han siger: Danmark kan ikke vente, vi har ganske særlige vanskeligheder, så skaber det et indtryk af, at det gælder næsten liv og død for os at komme ind i fællesmarkedet så snart som muligt, og jeg kan ikke se andet — måske indtrykket er forkert — end at det giver os i hvert fald en meget dårlig forhandlingsposition såvel over for vore EFTA-partnere som over for fællesmarkedet som sådant og over for fællesmarkedslandene.

Jeg forstår nu på statsministerens udtalelser, at regeringen ikke har ændret markedspolitik, at vi altså står dér, hvor vi stod, sidst vi taltes ved, nemlig på ambasadormødet, og sådan set er dette jo tilfredsstillende. Jeg beklager bare dette nelmsspil. Jeg er ikke sikker på, at det ikke alligevel kan give os visse ubehageligheder fremover, når vi skal forhandle om vore arbejdsforhold, når vi skal forhandle om, hvordan EFTA kan hjælpe samtlige EFTA-lande til en bedre handelsbalance, og når vi skal gå videre med det nordiske samarbejde. Jeg håber, at det bliver sidste gang, man fra ansvarlig dansk side tager initiativ eller aktioner i noget spørgsmål, der i så høj grad berører de nordiske lande og det nordiske samarbejde, den forud at have haft kontakt med regeringerne i de øvrige nordiske lande, og at man samordner sine initiativer og udtalelser med dem, subsidiært undlader at tage initiativer eller fremsætte udtalelser, hvis de

er egnet til at få en kurre til at opstå på tråden i det nordiske samarbejde.

Hvad angår Danmarks stilling til fællesmarkedet i øvrigt, så har jeg ganske rigtigt sagt, at jeg ikke tror på, at venstre vil have Danmark isoleret ind i fællesmarkedet, for hvis venstre havde villet det, havde det for længe siden stillet forslag om det. Nu får jeg den forklaring af hr. Poul Hartling, at venstre ikke stiller demonstrationsforslag. Det skal jeg rigtignok huske næste gang, venstre kommer med forslag, som de ved der kun står et mindretal bag ved her i tinget. Venstre har været med til mange gange alligevel at stille dem som demonstrationsforslag, men i dette tilfælde vil venstre altså ikke.

På den anden side sagde hr. Poul Hartling og endda særdeles tydeligt, at venstre helst ønsker samtlige EFTA-lande ind i fællesmarkedet. Ja, dér har vi altså en forskellig mening. Jeg har intet imod et stort europæisk markedsområde, men ligefrem blot indmeldelse i fællesmarkedet, det er noget helt andet, og det tror jeg ikke der bliver tale om. Derpå tilføjer han, at man ønsker også i særdeleshed de øvrige nordiske lande ind i fællesmarkedet, og man ønsker i særdeleshed England ind i fællesmarkedet sammen med Danmark, men hvis dette ikke kan lade sig gøre, skulle venstre have den mening, at så burde Danmark alligevel isoleret gå ind i fællesmarkedet; man stiller dog ikke forslag i folketinget om det, fordi man ikke vil stille demonstrationsforslag. Ja men her er vi netop ved sagen. Venstre driver gennem adskillige af sine talere og igennem sin presse en håndfast demagogisk agitation for, at Danmark så snart som muligt bør ind i fællesmarkedet, i givet fald isoleret, men venstre vil ikke herinde i tinget vedstå denne agitation. Det vil have lov til at være løsmundet i sin agitation ude i landet, og det fører en agitation, der ikke er grundlag for, fordi det ikke alene ikke vil være til gavn for Danmarks landbrug, men til skade for det, hvis vi kommer ind i fællesmarkedet.

Den agitation fører man ude i landet, men når det kommer til afgørelsen herinde, så vil man ikke vedstå den, så kommer man ikke med noget forslag. Hvis I vil lave inflation i dagsordensforslag, så vil jeg også